

Vrijdag

12 Augustus.



De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld drie maal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f. 2.25, en franco per post f. 2.50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaars en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 5 regels f. 1.20 is; en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelgeld voor iedere plaatsing. Brieven franco.

## INGEZONDEN STUKKEN.

## Het Handelsblad over het nieuwe tarief op den in-, uit- en doorvoer.

Zoo als zich van dit blad liet verwachten, is het de onbepaalde voorstander van de meest mogelijke vrijheid voor den handel.

Wij stemmen met hetzelfde overeen; doch letten wij zeer bijzonder op de voorwaarde, dat de te plannen vrijheid, onder de bestaande omstandigheden welk heilzaam zijn moet. Om te kunnen bepalen, aan deze voorwaarde wordt voldaan, moet u blijkbaar zijn dat de vrijheid kan verleid worden tot schade voor het algemeen, dat er integendeel voor allen, voor het gansche land, uit vloeit.

Wij zijn er, onder de bestaande omstandigheden, verscheidene artikelen, van welke de vrije invoer uitwendig kan worden bewezen, schuldig te moeten zijn voor het algemeen; en zoodra dit bewijs geleverd, vervalt het wenschelijke der vrijmaking van den handel, in dat opzigt.

Een land, waar zich van lieverlede bij eene zeer rijke klasse der bevolking gebrek aan arbeid begint openbaren, zal wel zeer ernstig moeten overwegen, hetzelve, door handelsvrijheid te verleen, den leid it het land vermeerderen of vermindern zoude. Zelfs al leverde de handel meer voordeel op; wanneer dit voordeel slechts aan weinigen kwam, en vrentegen velen er gebrek aan werk en verdiensten overlangden, zou het nog geen zaak zijn, die vrijheid te verleen.

Laat ons dit nu toepassen op het stuk der manufacturen.

Deze worden nu in groote hoeveelheden door den handel uit het buitenland aangevoerd, en aanzienlijke kapitalen worden voor werkloos aan vreemde landen uitbetaald.

Maar daarbij ontstaat bij ons gebrek aan arbeid, en anders de vervaardiging der manufacturen in binnenland zou kunnen te weeg brengen.

De wetgever wilde dit nu veranderen. Hij belastte buitenlandse manufacturen hooger of verhoud.

Men gaat nu in het binnenland aan het fabrieken en heeft daartoe grondstoffen, werktuigen, geschapen enz. nodig. Deze grondstoffen b. v. zijde, het vlas, de wol enz. zullen of in het binnenland zelf kunnen gewonnen worden, en dit behoudende zal er van eene andere soort van voortgebruken minder kunnen worden voortgebracht, (1) de handel zal worden geroepen, om die voortbrengselen aan te voeren, zoodat hier geen verlies voor handel bestaat, te minder daar ook de grondstoffen vervaardiging der werktuigen of gereedschappen hout, het ijzer enz. ons van buiten moeten komen. De vervaardiging der werktuigen en geschapen en het onderhoud derzelfde geeft dan weder vermeerdering van arbeid en bestaanmiddelen in binnenland.

Wij kunnen de grondstoffen niet in het binnenland vinden worden, zoo als de katoen, enz. dan zal handel die moeten aanvoeren; en daartoe zal de scheepsruimte gevorderd worden, grootere dan benodigd zijn, dan wanneer alleen het land moet worden aangevoerd.

Wij hier al wederom geen verlies voor den handel, integendeel winst voor de scheepvaart. Den lander toch zal het wel onverschillig zijn, of hij winst behaalt op ruwe stoffen, dan wel op reeds vervaardigde.

Wij zoo al geen verlies voor den handel, zegt men, wel verlies voor het algemeen; want daar men land ten gevolge van onderscheidene oorzaken van gerdkoop kan produceren als elders, zullen ook elders duurder zijn, en het leven derhalve algemeen nog duurder worden, en de uitvoer vreemde landen onmogelijk gemaakt.

Waar b. v. moerbezie-boomen tot onderhoud van zijde geplaatst zijn, zal men geen andere vrucht kunnen oogsten, waar vlas gezeeld wordt, waar schapen loopen geen

Wij ontkennen volstrekt, dat dit duurder leven schade zoude zijn voor het algemeen.

Schade voor de arbeidende klasse kan het toch niet zijn, wanneer zij nu arbeid en verdienste vindt, terwijl zij anders voor een groot deel daarvan verstoken was, en juist door de grootere behoefte aan werkvolk zullen de dagloonen moeten verhoogd; wanneer maar onze regering zoo omzigtig is, om; volgens de vrijheid bij art. 9 der wet, houdende algemeene bepalingen der wetgeving van het koninkrijk, gelaten, het burgerlijk recht van vreemdelingen tot het uitoefenen van bedrijven hier te lande aan eenige doelmatige beperkingen te onderwerpen.

Schade voor het rijk, voor de gemeenten, voor de armen-kassen kan het niet zijn, wanneer duizendtallen ledig loopende en gebrek lijden de armen tot bezige menschen worden gemaakt. Schade voor de zedelijkheid dezer laatste evenmin. Schade voor de schatkist kan het mede niet zijn, wanneer eene rijkrijke klasse door meerdere inkomsten te hebben, meerder kan consumeren en belasting betalen. Schade voor den landbouw almede niet, wanneer, ten gevolge van de genoemde meerdere consumtie, er meerdere vraag naar deszelfs voortbrengselen bestaat; ook geen schade voor de landheffers, wanneer de pachters betere prijzen maken en dien ten gevolge hoogere pacht betalen kunnen. Schade voor de debiteanten in manufacturen insgelijks niet, wanneer de prijzen verhoogd; want vermindering van consumtie kan men niet aannemen, vermits tegen de verhoogde prijzen vergrooting van het getal consummateurs en verhooging van inkomsten van alle standen overstaat; terwijl naar mate de prijzen hooger zijn, er grootere procentwijze verdiensten op loopen; zoodat, wanneer eene zelfde hoeveelheid waren, vroeger met eene winst van 10 pCt. verkocht a f 100 nu a f 200 kan verkocht worden, dezelfde op 10 pCt. berekende winst het dubbele der vorige verdienste zal bedragen; en die 10 pCt. zullen kunnen bedongen worden, want de concurrentie zal verminderen, naar mate er meerdere andere arbeid en verdiensten, dan die aan het debiteeren van manufacturen verbonden, in het land te vinden zullen zijn. Schade voor de kapitalisten zal er vooral niet bestaan, wanneer er voor alles wat men drijven wil meerder kapitaal benodigd is; hetzij men land wil koopen, dat nu hoogere pachten geeft en dus meerdere waarde heeft; hetzij men huizen of schepen laat bouwen door werklieden die hoogere dagloonen trekken, omdat er minder ledigloopers zijn, die beneden de markt willen werken; hetzij men goederen wil inslaan, die hooger in prijs zijn, en dus een hooger fonds vereischen, waarmede de debiteat werken moet. Naar mate er in het land meerder kapitaal met vrucht en voordeel kan gebezigd worden, moet ook de vraag naar kapitaal groter en de standaard der rente hooger worden.

Waar is dan de schade, vragen wij, die men zegt algemeen uit de wering van vreemde manufacturen te moeten voortvloeien?

Welligt beweert men: daar alles in het land zoo veel duurder is, zal onze scheepvaart de concurrentie met die van vreemdelingen welke goedkoopere leven, niet kunnen volhouden. Maar de scheepvaart van Engeland, van Amerika dan, die landen van duarte bij uitnemendheid? Hoe dan houden deze het vol, en hebben het reeds zoolang volgehouden? Engeland, (om hier nu maar dat een land tot voorbeeld aan te halen,) heeft zijne kolonien en ook wy hebben die. Engeland heeft zijne behoeften aan voortbrengselen van vreemde grond, en ook wy hebben die. Engeland brengt artikelen van handel voort, of voert die uit zijne buitenlandse bezittingen aan; ook wy doen dit een en ander, of kunnen het doen. De scheepvaart van een land, dat handel en veelvuldige behoeften heeft, is immers altijd de eerste en de laatste om, bij klimmende algemeene welvaart en consumtie in alle behoeften te voorzien?

De duurte in het binnenland blijkt dus ook geen nadeeligen invloed op de scheepvaart uit te oefenen, en zoo lijkt er dan niemand bij, maar profiteert iedereen, door te zorgen, dat er arbeid en verdiensten bij de talrijkste klasse des volks gevonden worden, en zoo de handel dit een en ander niet verschaffen kan, moet men de nijverheid te haal nemen en ook aan deze de noodige bescherming verleen.

(Het vervolg hierna.)

## NIEUWSTIJNINGEN.

## DUITSCHLAND.

**HAMBURG.** den 23. Julij. De concessien, welke de joden in het naburige Altona verkregen hebben, zullen niet zonder terugwerking op Hamburg blijven, en de joden hier ter stede hebben reeds verscheidene stappen gedaan, om hunnen burgerlijken toestand te verbeteren. Zoo hebben twee joodsche juristen verlof gevraagd de praktijk uit te oefenen; de gemeente heeft de gunst verzocht van overal in de stad te mogen wonen. Tot dusver waren zij tot de Nieuwstad, en ook daar slechts gedeeltelijk, en tot twee of drie straten der Oude-stad, beperkt. Wel is waar werd die wet nimmer in al hare gestrengheid gehandhaafd, en woonden er joden in alle deelen der stad; maar zoodra eenig neringdoend christen zich door zijnen joodschen buurman in zijn beroep benadeeld zag, of waande, kon hij de verdrijving van zijnen mededinger verlangen, en moest de overheid naar de letter der wet dit onchristelijk verlangen opvolgen. Grondeigendom vermag een jood volstrekt niet te bezitten, daar, ter verkrijging daarvan, het burgerrecht gevorderd wordt, en een jood nooit burger kan worden. Echter bezitten zij, op naam van derden, vele grondeigendommen. De senaat, welke in dit opzigt den voortgang verlegenwoordigt, heeft reeds in 1814 de emancipatie der joden voorgesteld, maar de eigenlijke burgerij wilde hiervan niets weten; het is te hopen, dat zij sedert 1814 geleerd zal hebben, dat het recht en billijk is, bij gelijke verplichtingen ook gelijke rechten toe te kennen, en wij willen wenschen, dat zij niet langer aan het Deutsche vaderland en het beschaafde Europa het voorbeeld van onverdraagzaamheid zal geven. Zelfs in het land der Auto-da-fé en der inquisitie, in Spanje, spot men met de middeleeuwsche onverdraagzaamheid der Duitschers ten opzichte der joden. Men zie de *Gaceta de Madrid* van 2 januarij 1840.

Men meldt uit Berlijn dd. 28. Julij. Een bankier onzer hoofdstad had een zijner bedienden met de aanzienlijke som van 60,000 of 70,000 daalders in banknoten naar Warschau gezonden. De jonge man, die in Polen met de post reisde, had, ter meerdere veiligheid, het papieren geld in zijnen rok, dien hij droeg, laten inslaan. Toen hij des morgens in den postwagen, in welke buiten hem nog slechts één passagier moet geweest zijn, ontwaakte, vond hij zich alleen; den rok van het ijs geknipt, en van alle geldswaarde beroofd. De bankier is op de tijding van dit verlies vergestern, in geleide van een uitstekend politie-beambte, naar Polen afgereisd, ten einde pogingen ter herkriging van zijn eigendom in het werk te stellen.

## FRANKRIJK.

**PARIS,** den 6. Augustus. Mag men de berichten uit Noord-Afrika, die thans elkander gedurig opvolgen, geloof geven, dan gaan de zaken van *Abd-el-Kader* steeds meer achterwaarts. Hij schijnt thans tot in de woestijn opgetrokken te zijn en wordt er, aan de andere zijde van *Ata Mady*, met zijn gezin door den Generaal de Lamoricière vervolgd. Luidens eenen brief uit Mascara van den 22. Julij, hadden de onderworpen stammen aan dien generaal 800 kameelen verschaft. Op dezen dag had hij 1000 infanteristen, benevens iederen zakken met drinkwater en de benodigde leestoff, geplaatst, had hierbij een eskadron spahi's en eenige troepen der hondzenooten gevoegd, en alle bagaasje en legertrus achterlatende, was hij den Emir achterna-gesnel. Men vond, hem vervolgende, op den weg lijken van menschen uit zijne omgeving, die van dorst en vermoedens omgekomen waren, en velen dachten, dat hij onzen generaal niet zou kunnen ontkomen.

Bij de overbrenging van het lijk des Hertogs van Orleans naar de kerk te Parijs, werd zijn oorlogspaar voort gevoerd. Het herinnerde den laatsten veldtoeg van dien Prins in Afrika. In het gevecht van *Qued Jer*, in de vlakke van Melidja, hadden de tirailleurs van het 2e regiment lichte infanterie voor zich eene bende Arabische ruiters. Het hoofd der Arabieren was onderscheidene malen alleen te voorschijn getreden; hij naderde tot onder het bereik van zijn geweer; keerde in galop terug, gaf het wapen aan een der ruiters van zijne bende, die hetzelfde wederom landde, en richtte het op nieuw tegen de tirailleurs, te midden van welke de kogels, door dit wapen zijner keuze, afgeschoten nedervielen, terwijl die der Fransche soldaten hem niet konden bereiken. Een sergeant-fourier verschoot zich in eene kleine grot, verborg zich daar achter eenig struikgewas en vorderde het Arabisch opperhoofd onder het bereik van het geweer was, schoot hij hem een kogel in den rug. De Arabier viel dood neder. Het paard, van zijnen ruiters ontdaan, richtte zijnen loop naar den kant der Fransche troepen. De Arabieren dit ziende, snelden in galop toe, en wanhopen het paard in te halen, wilden zij het doden, opdat hetzelfde, niet in de magt der Franschen zou komen. Meer dan vijftig saaphanschooten werden op dit paard gelost; twee

kogels bereikten hetzelfde; de een aan de dij, de ander aan een der schouders. Het paard snelt snuivende voort, bedekt met bloed en schuim en viel alzoop den Franschen in handen. Men had reeds de *Lager*, de kracht en de snelheid van bewegingen van dit ros opgemerkt, toen de geneuevde Afrikaan hetzelfde beoedelen had; men overtuigde zich al spoedig dat het een der schoonste strijdpardien was, welke men in Afrika had aangebracht. De grenadiers van het 2e legioen hebben zich bijverder hetzelfde aan den Hertog van Orleans aan te bieden, welke zich onder hen had bevonden toen zij als tirailleurs op den voorpost hadden geageerd. De Prins bereed dit paard dikwerf, wanneer hij in uniform was, ofschoon een van de bekomen ketsuren hetzelfde een weinig aan een der voorposten deed hinken. Dit kostbaar paard is *Sidi Moussa* genaamd.

Volgens een statistiek, onlangs uitgekomen, blijkt, dat van 1832 tot 1840, 348.181 vreemde paarden in Frankrijk zijn ingevoerd en slechts 71.973 uitgevoerd. Elk paard door elkander op 500 fr. berekenende, zou heeft Frankrijk in dien tijd voor 132 miljoen ontvangen en slechts 36 miljoen daarvoor terug bekomen; hetwelk een deficit uitmaakt van 87 miljoen.

## BELGIE.

BRUSSEL, den 5. Augustus. De *Courant van Oostende* geeft het volgende verhaal van een gevaar, waarin Z. K. H. de regerende Hertog van Saksen-Coburg Gotha zich Zaurdag 11. bevonden heeft.

Het rijtuig van Z. K. H. was tegen twee ure besteld, tot het gaan houden eener jaat partij langs het strand, naar den kant van Blankenherhe, maar men vertrok eerst ten vier ure. Op anderhalve mijl van Oostende gekomen, moest men, wegens den hoogen vloed, ieder oogenblik door het water en de welanden rijden en zon dikwijls er slechts een meeuw onder schot vloog. Deed de Hertog het rijtuig stil houden. Een te lang stilstaan het rijtuig, een der keeren, tot aan de assen hebbende doen inzakkelen, waren de paarden niet meer in staat hetzelfde weder op te trekken, en moest de Hertog met de beide nevens hem in het rijtuig gezeten heeren er uit stappen en zich haastig door hunnen postilion met name *Ange Mullemans* op den rug doen nemen, om zich alzo tot op het drooge strand te laten dragen.

Er aldus met de afspoelingen van eenige golven zeewater afgekomen en het rijtuig, door het bijspannen van meerdere paarden, weder opgehaald zijnde, is de jaatpartij voorigezet en is men 's avonds laat te Oostende teruggekomen.

Onze bladen behelzen het volgende koninklijk besluit van den 4 dezer:

Wij Leopold enz.  
Beziende art. 9, § 2, van het traktaat van 19 April 1839:

Op het voorstel van onzen minister van buitenlandsche zaken;

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Op een nader door onzen minister van buitenlandsche zaken te bepalen tijdstip, zal er aan de thonden van de Schelde eene loodsdiens inzerigt worden.

Art. 2. Voorloopig zullen vier loodshoeten tot deze dienst gebezigt worden; dit getal zal naar gelang der behoeften van den handel en de scheepvaart worden vermeerderd.

Ten gevolge van dit besluit heeft de minister van buitenlandsche zaken vastgesteld, dat deze loodsdiens op den 15 Augustus 1842 zal worden geopend.

Bij een ander koninklijk besluit van denzelfden dag, zijn de onderscheidingsteekenen voor de loodshoeten vastgesteld; zijnde dezelve, behalve de nationale vlag, bestaan:

1. Uit een roode vlag van vier gewone banen, waarop in het wit het oeternommer der boot zal genaaid zijn, en welke aan de top van den mast zal waaijen.

2. Uit het woord *Antwerpen*, waarboven de letter P., met groote zwarte letters op beide kanten van het zeil geschilderd; en

3. Uit de woorden *bateau pilote* en het nummer der boot op den spiegel derzelfde geschilderd.

De baron *James Rothschild*, wiens dochter te Parijs in het huwelijk zal treden, heeft alhier eene kanten robe voor zijne dochter gekocht voor 30,000 francs.

## NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 9. Augustus. De Maatschappij: Tot Nut van 't Algemeen: heeft op heden, als naar gewoonte, in de Lutherse Nieuwe Kerk alhier, daartoe door het Kerk-Bestuur gunstig afgestaan, hare 58e Jaarlijkse Algemeene Vergadering, onder voorzitting van den Mede-Hoofdbestuurder, den Wel-Eerwaardigen Heer J. C. Loman, die dezelve des morgens ten 9 ure opende, met een redevoorzetting over: *eenige ongunstige en sorgwekkende verschijnselen des tijds, in betrekking tot de hoofddoelzinnen der Maatschappij tot Nut van 't Algemeen*, naar den invloed dien zy by onze voortgaande werkzaamheid op ons behooren uit te oefenen.

Uit het Algemeen Verslag der Maatschappijlijke Zaken bleek, dat de Maatschappij zich verheugen kan in eenen opwinst van 4 nieuwe Departementen, en alzo thans telt 216 Departementen, uitmakende een aantal van 13,841 Leden.

GRAVENHAGE, den 9. Augustus. Bij Zr. Ms. besluit van den 6. Augustus 1842, n. 1, is de Schout-bij-nacht titulair J. C. Koopman, militair-kommandant van het Koninklijk instituut voor de marine te Medemblik, met don 11 Augustus 1842 benoemd tot Schout-bij-nacht effectief.

UTRECHT, den 9. Augustus. Gisteren had er, even voorbij Alcoude, in een der bijwagens van de diligencie een groot ongeluk plaats, daer een der raden van denzelfden, door het breken der as, er afviel. Een der passagiers, door den schrik verschrikt, steekt daarop het hoofd buiten het portier, om te zien wat er gebeurt, terwijl de wagen inmiddels aan zijne zijde omslaat. Hierdoor konde hij niet spoedig genoeg zijn hoofd terug halen, zoo dat hetzelfde onder de wielen der wagens geheel verplet is.

De vele voorbeelden leeren den mensch in en met

rijtuigen voorzigtig te zijn, en evenwel worden dagelijks onvoorzigtigheden begaan. Voor 8 dagen begaf zich eene familie met een rijtuig van Maassen naar Zelzdam, in onze nabijheid, en na zich aldaar eenigen tijd vermaakt te hebben, keert zij tegen den avond terug. Onder weg, klimt de voorman van het rijtuig, om een ander rijtuig te helpen, waarmede een ongeluk was gebeurd; en geeft de leidsels aan een der jonge heeren. Dese schijnt de paarden te hebben laten voortgaan, in plaats van ze op te houden, met dat gevolg dat deze doorgingen. Eene oude dame, die uit Zwolle zich bij hare familie te Maassen bevond, springt uit vrees uit het rijtuig, komt tusschen het rad, en verliest op eene ellendige wijze haar leven.

HERTOGENBOSCH, den 4. Augustus. Wij hebben dezer dagen het genoegen gehad, een kruisstuk te zien, bewerkt door eenen onzer stadgenooten, hetwelk de aandacht van geheel het diskundig publiek, zeer heeft gaande gemaakt. Een jongeling, de Heer F. J. R. Drinkers, heeft het durven ondernemen, de Kathedraal van St. Jan, de trots onzer stad, in hout voor te stellen. Zonder eenige bouwkundige mathematische kennis, zonder eenig model voor zich te hebben, dan de Kathedraal zelf, is het al verdienstelijk, veelbelovend jong mensch gelukt, een getrouw afbeeldsel te geven van den geheelen zoowel inwendigen, als uitwendigen bouw. Verwonderlijk is het, hoe de vernuftige hewerker geduld genoeg heeft kunnen hebben, om zijne uren van uitspanning gedurende 3 jaren, aan dien tempel te besteden; en vooral verwonderlijk hoe dezelve, bij gebrek der noodige kennis, de proportiën der verschillende gedeelten van den grooten Gotischen tempel, zoo nabij heeft kunnen bereiken. Wij hebben met graagte vernomen, dat de jongdijse kunstenaar, zich voortaan uitsluitend aan de kunst zal toewijden.

Eenige weken geleden, kocht een ingezetene van het dorp Charlois, te Rotterdam, bij eenen Duitschen horologie en klokkenverkoop, voor 400 waarde, doch zijde bij het accoord, dat hij deze som niet in eens konde betalen, maar ieder maand 50 zou afdoen, en van de aflossing en betaling iets schriftelijks ter onderteekening van beiden opstellen wilde; de verkoper was daarmede zeer te vreden, en onderteekende het door den Charloiser opgesteld stuk. Dan eenige dagen later, de schuldbrief aan een zijner vrienden, omdat hij geen goed Hollandsch verstaar, la bene lezen, verpeet met dat de koper zich verbonst niet 50, maar 500 centen ieder maand af te doen; de verkoper verschrift, zijt naar Charlois, maar de koopman had alles reeds verkocht, en houdt zich aan het contract, om binnen 67 jaar, de 400 zonder intrest te betalen. De verkoper is daardoor geruïneerd.

## MENGELINGEN.

### DE TELEMACHUS.

Ook zelfs in eeuwen die het heldhaftige, het godvruchtige, de vaderlandsliefde, het riddermatige en andere deugden als derzelver bijzondere kenmerken triden, heeft altijd hier of daar de zuelt naar schatgraverij doorgestrad; geen wonder dus dat zij dit in de tegenwoordige, bij uitstek laaijke, 19e eeuw ook nog doet. Reeds tien jaren voor het ingaan van die eeuw heeft hiertoe aanleiding gegeven een schip, hetwelk men zide met onmetelijke schatten in de golven van de Seine bedolven te zijn, sedert zijn de pogingen tot ophefving van hetzelfde al gedurig hernieuwd geworden en thans is er wederom een ingenieur met name Taylor, die zonder zich te laten afschrikken door de vroegere mislukte pogingen, er nogmaals eene wil beproeven en hiertoe de hulp, dat is te zeggen het geld van deelhouders in zijne ondernemingen tracht te bekomen. Te dien einde heeft hij een werkie, uitgegeven, om de kapitalisten aan te sporen, hem hunne gelden toe te betrouwen, tot ophefving der schatten, in 1790 met het schip de *Telemachus* in de Seine verzonken; zie hier een uittreksel van die brochure.

In het begin van het jaar 1790 namen het Koninklijk gezin en een groot aantal der aanzienlijkste huizen van Frankrijk, zoo van den adel als van de geestelijkheid, het besluit, het land te ontwijken, tot dat de revolutionaire storm voorbij gewaaid zou wezen, en hoopten zij aldus hunne levens en een deel van hunne fortuinen in vreemde landen te zullen kunnen beveiligen.

Zoo men weet werd de Koning in zijne vlucht naar Varennes gearresteerd en naar Parijs terug gevoerd, waar hij tot op zijne ter dood brenging gevangen werd gehouden.

De uitgeweken leden der geestelijkheid maakten er geen geweten van, om zilverwerk en andere kostbaarheden van hunne betrekkelijke kerken met zich mede te nemen, of zoo als zij het noemden, te redden, helgene aanleiding gaf, dat er in dien tijd voor ontzettende waarde aan goud en zilver, uit Frankrijk werd uitgevoerd.

Zoo als door vele oude lieden, die destijds te Rouaan woonachtig waren, wordt getuigd, werd op het einde van 1789 eene massa van gouden heiligen en andere gouden sieraden, overgebracht in een, in het geheim, in die stad gehoord magazijn, waar dezelve des nachts verwerkt werden tot baren die voorts werden ingescheept. Er leven nog menschen, die verzekeren bij de bewerking tegenwoordig te zijn geweest, ofschoon zij er geen deel aan hebben genomen.

Omstreeks den 11 Januarij 1790 werden van Rouaan twee schepen afgezonden, een galjoen en een brik. Deze laatste te Rouaan gerepareerd zijnde geworden, was hare naam van *Telemachus* tevens veranderd geworden in die van *Quintanadous*. Dezelve werd geladen met blokken timmerhout, kisten en vaten, vol van metaal van groot gewigt, rondom welke door een kuiper van Rouaan ijzeren hoepels werden geslagen.

De vaten werden aangegeven als volgemakt met stuiverjes en het schip werd naar Brast gedepiceerd, maar men verzekert, dat de kapitein voorzien was van verzegelde orders, die hij niet openen mocht, voor dat hij de Heve, of ten minste den mond van de Seine voorbij zou zijn. Men verzekert bovendien, dat het schip niet door de tolbeambten van Rouaan werd onderzocht.

Ter zelfder tijd begaf een dertig- of veertigtal uitge-

weken van aanzien, onder welke, zegt men, een dienaar en vijf abten, zich over land van Rouaan naar Brast, het schip als het ware op eenen eyenwijdigen afslag begeleidde. Menig, nog in leven zijnde inwoner van Caudebec herinnert zich, hen in stad het ontbijt of middagmaal te hebben zien gebruiken. Later, zoo men te minste het rapport gelooven mag van een loods van Valquiere, die uitgeweken naar Engeland had overgebracht, klaagden deze, van hun fortuin verberen te hebben, boord van een schip, hetwelk den 3 Januarij 1790 op punt van Quilleboef gestrand was.

Er was door de overheden order gegeven, om de van de bride verdachte schepen meester te maken, om te veel is ten minste zeker, dat de galjoen op de Schelde bemagtigd werd en dat de *Quintanadous* op eenigzondig aan de punt van Quilleboef strandde, waar dezelve de bank bleef vast zillen, tot op het rijzen van den vloed als wanneer de golven dezelve doende omslaan, het geheel deden zinken, op de plek zelf, waar het tot den huidigen dag nog in de diepte ligt, en de vaart de gevaarlijkste en meest ongenaakbare van de Seine maakt.

(Het vervolg hierna.)

## ADVERTENTIEN.

\$\$\$ Heden overleed alhier op het onverwachte, + aan eene bezetting op de borst, tot mijne + \$ mijner Kinderen diepe droefheid, mijn vader Echtgenoot, N. W. VAN DER VAART, in leven tot schipper, varende op deze Stad, in den ouderdom van ruim 61 jaren.

VLISSENGEN, den 3 Augustus 1842. A. R. VELDSMA, Wed. N. W. VAN DER VAART. De affaire zal door de Weduwe, met behulp harer Kinderen, gelijk voren, worden uitgesend, waartoe zij zich in de gunst harer geacht Stad- en Landgenooten aanbeveelt.

## Uit de Hand te Koop

een Hecht, Sterk en Welonderhouden WINKELHUIS tot uitoefening van velerlei nering en bedrijf zeer geschikt, staande en gelegen op de Oude Markt, Wijk No. 127. Te bevragen ten Kantore van den Notar D. UYTENHOVEN.

## De stoomboot de Schelde

zal, van af den 15. dezer tot nadere aankondiging buiten de vaart blijven, wegens aan dezelve te doen herstellingen.

## STOOMJAGTEN,

varende tusschen

## Middelburg, Dordrecht, Rotterdam

en op alle daar tusschen gelegen plaatsen

Augustus 1842.

Van Middelburg.		Van Rotterdam.	
	ur. m.		ur.
Zaterdag 13.	vm. 4.	Zaterdag 13.	vm. 7.
Zondag 14.	5.	Zondag 14.	10.
Maandag 15.	6.	Maandag 15.	10.
Woensdag 16.	7.	Woensdag 16.	m. 12.
Vrijdag 17.	8.	Vrijdag 17.	12.
Vrijdag 19.	9.	Vrijdag 19.	nm. 12.

## ZEETIJDINGEN.

VLISSENGEN, den 11. Augustus. Sederst des 9. dezer zijn ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:  
Amalia, C. Kamlens, Odessa, tarwe; Diana, M. J. Hall, stukgod.  
Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van daar naar zee gezeld:  
De jonge Johanna, P. C. Dillewys, gehors, Londen; Fals N. D. Vicasovich, Friede, Fencion, J. Barkenier, Rio-Jan Camille, H. H. Wagenaar, Middlandy zee, alle stukgod; Rapide A. H. Arsten, broij, Oran; Catharina, H. H. schors St. Uba; Christina A. Bakhoff, leeuwzait, Sablonne; Fradriert, S. Chase, Baltimore; Theres, P. P. E. Bordeaux, Maria Key, F. L. Chere, Mayo, alle met ballast.

## MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te Middelburg.

11 Augustus 1842.

De Nederlandsche mudd.		De Nederlandsche mudd.	
2 J. Walch. Tarwe	14.40	Boekweit	1.40
Nieuwe dito	10.50	N. Winter Garst	1.40
Oude Zeeuwse dito	10.00	O. Zomergras	1.40
N. Zeeuwse dito	10.00	W. Witte Boones	1.40
2 J. Zeeuwse Rogge	6.50	W. Braine dito	1.40
1 J. dito	5.50	W. Paardenboonen	1.40
W. Groene Erwten	8.50	Raapolie	1.40
W. Witte dito	8.50	Patentolie	1.40
Koolzaad	12.50	Lijnolie	1.40
Z. dito	12.50	Raapkoeken	1.40
Haver	5.50	Lijnkoeken	1.40

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.